

afgifter omtrent 68,500 Kr. Nu er der ad privat Vej meddelt mig en Opgørelse fra den samme Nøderforening, som ligeledes omfatter 51 Skibe, væsentlig de samme, dog enkelte ny i Stedet for de udgaaede, saa at Tonnagen er gaaet op til ca. 46,000 Tons, og de 51 Skibe have i 1891, altsaa efter den lavere Afgift, betalt ca. 66,800 Kr. Der er saaledes kun en Formindstelse af ca. 1,700 Kr. medens, ganske vist, Tonnagen er forøget med 3,000 Tons. Det tyder efter mit Skøn paa, at hvad man kan kalde den store Skibsfart, Dampskibe i uregelmæssig Fart, yder endnu den Dag i Dag næsten den samme Afgift til Konsulerne som tidligere, medens det i Ministerens Bemærkninger til Lovforslaget hedder, at Konsulatafgiften, som i 1886, altsaa for Nedsættelsen, omtrent var 194,000 Kr., er efter Nedsættelsen gaaet ned til 124,000 Kr. Det er da, saa vidt jeg kan se, indlysende, at denne Nedgang maa i alt væsentligt hidrøre fra den mere begrænsede Fart, navnlig Farten i faste Router i Europa. Jeg vil imidlertid i Overensstemmelse med de øvrige Herrer, der have udtalt sig i Dag, meget ønske, at man ikke alene ikke vil gaa til en Forhøjelse, men, som forudsat i Landsstingsudvalgets Betænkning af 1888, gaa til en yderligere Sættelse i Konsulatafgifterne, og jeg vil da navnlig meget tilraade, at man forsøger at komme bort fra det gamle eller, som man vistnok med Rette kan sige, forældede Grundlag, hvorpaa vort hele Konsulatvæsen er ordnet. Det er bekendt, at vi i alt væsentligt endnu staa paa det samme Grundlag, hvorpaa Frdn. af 4de Maj 1824 hviler. Der er ganske vist siden den Tid udkommet forskellige Instruktser og Resolutioner, men i alt væsentligt er Grundlaget uforandret, og det kan ikke nægtes, at der siden 1824 er foregaaet en fuldstændig Ombæltning i vor, som i hele Verdens Skibsfart. Den Gang havde vi naturligvis lutter Sejlskibe og forholdsvis smaa Skibe, der laa længe i Havn og ikke gjorde mange Rejser om Aaret, og dertil kommer, at paa det Tidspunkt og ind i den sidste Halvdel af Aarhundredet var Agentvæsenet saa godt som ukendt. Der blev den Gang stillet ganske anderledes Krav end nu til Konsulaternes Assistance. Nu ere de større Nøderiers Krav til Konsulerne aldeles forvindende, idet de have Agenter paa alle vigtigere Pladser, og Konsulerne ere dem derfor nu til meget ringe Nytte. Jeg erkender, at Konsulatvæsenet er nødvendigt, om end ikke i samme Omfang som hidtil, men det kunne vi vel alle være enige om, at hvad der gøres af Konsulerne for det almene Bedste,

hvor ikke betales af en enkelt Erhvervsgræn, her Skibsfarten, medmindre man vil ind paa den efter mit Skøn noget farligere Fortolkning, at Konsulatafgiften skal være at betragte som en ligefrem Skat paa Skibsfarten. Jeg indrømmer, at der er noget deri, men vil man ind paa en saadan haartrukken Forklaring, saa forekommer det mig, at man i alt Fald maatte kunne vise Skibsfarten den Smødekommunen at forandre Opkrævningsmaaden, thi det er ikke alene forbundet med meget Besvær, men tillige undertiden med meget stor Bekostning for Nøderne at faa klaret Skibets Forhold i den paagældende Havn, navnlig naar det kun er Tale om et ganske kort Ophold, og det vide vi alle, at ved Nutidens Hjelpemidler er Opholdet altid kort, især i Mellemhavne. Det er derfor ikke sjældent at Nødernes indirekte Tab paa Grund af unødvendig Tidsspilde ved Betalingen af deres Konsulatafgifter, er større end det Beløb, Afgiften andrager. Hvad Afgiftens Størrelse angaar, har jeg ganske vist set, at Ministeren i Bemærkningerne til Lovforslaget udtaler, at den ikke er følelig, men det er den dog, og da navnlig i saadanne Tider, som vi nu have for Skibsfarten og have haft i en lang Aarrække, hvor Forholdene ere saa miserable, at det er et Spørgsmaal, hvorvidt det overhovedet kan betale sig at sejle, hvorvidt et Skib, selv om det er nok saa godt udrustet og udfaldet, kan opsejle sine absolut unndgaaelige Udgifter. Det viser sig jo nemlig, at adskillige af vore store og veludrustede Dampere have lagt op næsten i Aarevis. Naar det kommer saa vidt, spiller det en Rolle, om et Skib foruden alle de øvrige Udgifter skal have 2—3000 Kr. at betale i Konsulatafgifter, og saaledes var Forholdet i alt Fald for 1888, da var der Skibe, der gik i almindelig Fragtfart, der betalte indtil 3,600 Kr. i Konsulatafgift, og endnu den Dag i Dag er Konsulatafgiften for 21 her i København hjemmehørende Skibe mellem 500 og 2,300 Kr. for hvert, eller med andre Ord for de nævnte 21 her i København hjemmehørende Skibe, større og mindre, men som dog alle svare Afgift af over 200 Tons, altsaa fuld Afgift, er der i 1891 tilsammen betalt i Konsulatafgift ca. 30,400 Kr., hvilket er fra 1 Kr. 6 Øre til 2 Kr. 10 Øre pr. Registrerton. Det vil erindres, at saa vel den nu gældende Lov som det Forslag, der her foreligger, gaa ud fra, at naar et Skib 3 Gange i et Aar har erlagt fuld Afgift i en Havn, skal det dermed være nok, og det er kommet en hel Mængde af vore Skibe til gode, nemlig alle dem,